

بۇ لە كىوە تىتاكا لەم... . ئەلام يوقىڭلار مەكاندىرى ئە و سۈزىرە نەك لەھىلەنە دېشىۋە،
بۇ تىكىنەن تىتىگە بىشىنى لە ماڭلىزىمىشى، لە تىزقىرىن رىبازا پەتىرىن ئاستادىيە... ئە و سۈزىرە
ئە مىرىت دواس سەمالا لە دەقەھە يەنە سۈوانى بىسىهەلىتىنىتە كە لەھىچە تىتىك دېشىۋە،
جاھىزادام توْ قۇتا بىيەكى ئە و پىلاۋەن بىسە... كە بىلەھەتتە فەھى كەسى تىرتە
دەستقەنە كە دېتىتتە ئە قىلىّ بىكە بىتتە فەھى ئە و نە بىت؟! . ئەگەر بىكەلىكىشى لەھىلە يان
بىتىشە تىتىگەت لە دۇرسىنە كاپىدا رېنگىدە داتقا و، و لە تىرو اسەن و بىمەن بىننيدا
دەردە كە دۆرىتە و، ئە و سەردە فانەشى بە سەرچىورى كىن بە درە سەخانلىقىتە من
لە «ھىلە» تىتە دەم، ھەمودىمەرى بۇ بىلە قىتىن و بىلەتىن و بىتىن مو ربان راستە فەرۇن
، تۆلەھىلە تىتە كەن... . مەتىپ خۇم ئىدعا، و ا بىتىا، و يىدىك و بىيمان نالام،
مۇ بىر دەدام لەھەولىت تىتىگە بىشىتىندام، چۈنكە تىتىگە بىشىنى لە فىكىر سۈزۈرى بىنەر
تە هنا گەھرە كان دە توانىن بىلەن ئەنلىكە تىتىگە سېلىنى و تەواو... . صاخما مۇستايىتى
زانلىق دەناسىم دەد دەلىقىزىس لەھايىدەگەر داھى، ھەشىش شى دەلىتتە... مۇ
سېئەم لە تىتىگە بىشىنى ھايىلەر دا زۆرە... . ھەلبىت ئەعە فاناسى ئە و نە كە
كابرا لە... رەھايىدەگەر سانۇرسقىتە يان وانە دەربارەسى ھايىدەگەر سالىتتە و، بۇ تىكىنە
ئە دەنگاڭ ئە و پىلەيە لە سۈركاپىيە تىلەرنى بە فىكىر كە دەك ئەر فامۇسقا جاھىلە
كورد كە تۆز فەسە كەر بە قىلە كەپتە بىلەن... مۇ لەھىلە دەگەم بۇ لە تۆز مەگەم... .
بۇ تىكىنە دەنگاڭ ئە كە تىتىگە بىشىنى لە فىكىر سۈزۈرى بىنە دەرىۋە سەھى كە
تەنەنە لە بىر دەنگاڭ ئە فاناسى كەپتە و ھەر لە رېتىغا ئى بەردە و آمىسە و، فاناسا ئەن
دەلىقىزىتە.

سیاره نه با وہ کس تیکه میٹتی لہرہ لہنر پویوہ ندی کے لئے گلوقارہ کے وہ ہدیہ، بیان
پویوہ ندی کے تو وہ ہدیہ وہ کو مردق و ہوتی رہے۔ یہ دا صدا بے ناسان بتوتی دے سکتیں
کل ئہ وحالہ کے تھنا پویوہ ندی کے تو وہ ہدیہ وہ تیرا نیہ کے دیرانی رہ کر دذینہ،
یہ کم/ نہ دبایہ تانہ نزربھر بکوری بیٹکلہ شکراوہ ... جو نکونہ: / بیچھرا تزربھی وہ ہم،
یہ مارے (۲۵)۔ لہ کوڑا دایدیکلہ شکراوہ دیکھ لے۔ ۶۰ مس تما عادہ کی کوڑی کہ بودن رکھر
= نفتک لکھ س ترکی سے عات و ۱۰۰ دھ قیقہ کھایاں دزد و دیکھ لے۔ ۵۰ پر سیاریش لے رہ
وہ رکھ کر راوہ، دیکھ بولگہ کی بنہ بڑھ کہ نہ دو ووتا رہ حقہ کو فوری سنہ، چوکھہ
- خوشیہ ختنا نہ عانہ کہ مورک لے۔ مند بیویشی صہیہ۔ کیستہ س تیکہ میٹتیشی
بیان رکھر نہ بعوه، بیان گھر، بوبیتیشی لہ گل دو ہجورہ خہ تکدا ہہ بودو۔ یہ کہ بیان
بے وانہ بعون کہ خہ تکنیکی تھے واو نہ خوںدہ اس بودو و ہیچ پویوہ ندی کی نہ وتو بیان
بے دنیا سریڈ تبیریہ دو نہ بعو، و کہ سماں نکی تھے واو دا برا او بودن، کہ بیٹکہ وہ
ریتھا بیان کہ وتو نہ کہ گلوقارہ تک بیان کوڑی تک۔ دفعہ میٹیان رہندیں نزبلندو سو
کو کہ نوسرے رہوں کہ کیسیہ و پوغلی دہ دنیا نہ ریتھا کیسہ داون تینگہ ن، چوکھہ
ریہند بھستی دیہ رجورہ نو دمیانہ شر بہتا یہ تھی، نادینہ یہی باشغ

نه زان و تیشه گه میشته خویانی تیا بیین ... به تایهت شهداں سالانیل و سرمه مانیل به حکم
نه زبله بازاره مس که یوقوش نامه درس ره دا جس بوجیه بیاره کات ، خویان به نووسر ده زانی .
ئهم دور ده سنه یه تاکه دور ده سنه که تیانگه ن . تیله میان / فه لعائیکی بیگلو ناهن له
کو شته هی ئه و باره دو خه ن د قوربانی ئه و همه لویه رجه در راهی و دلکی تیغه ن . دوره میان /
ئه و نوچبه یه که قیه نده ها ساله جه هالهت به ره مده هتیه و پلکه و ایه هه مواد سنه سواره
دیرین و نه رتیپار تیزه کانه ... ئه مه ئه و نوچبه یه که ته هنها لیه ناو، نزکی بیعنیکرداره هریه و
گوئی له هه - شتیکی نویا بود ، ھاد ما به هر شتیکی تازه کورت ، شهروندی خوی له
داده نیسته تا بیشیویتیه ... ئه مه ئه و نوچبه یه شه که هه و ولیام براده رانی سرمش ،
لیان ناترسن ، ھونکه له قریه یوقس بوده له ئه دامغان ناسیوه و ده زانین له ماؤه و ده چیزه
بیشن و چ بره هو و تیکی فیکر رهه فلامی ده زین و چون له ھگله له جنیزو دره و بوغان
زیارت هیچن تریان پیشنه . باشیشی ده زانین به هوكم گه مهی سیاهت ، به هوكم ستراتیز
قا کردنی ئه و یوقش نیزه سوا و مردووه ، ئه دانه ها و هنی هتیزه ده سقاوه له فرنیون کو
در عسلکه رس ئه و کاره ساشه مع ریفیه ن و به رهه مهیفه رهه که هه مواد دزتیعی
نه زانیه کانی .

دەوەم / ئەم بىرۋەزىيە لە لایىن چەندىناد لەھىئەر كە وەركى كوردىدە، بىشوازىسلىتە كۆتى
و ھانىدە درېتىت و بېڭىرىپىدە كۆتىت (مەبەسمۇر ئەم نۇرسىر داھىنە راھىيە كە
ھەـ كاتىكىيەتىلاـ وەـ كاـيـانـ تـەـ كـانـ، تـۆـزـەـ كـەـ مـعـرـفـەـ كـىـ زـىـاتـىـ تـىـاـيـىـ لـەـ سـەـرىـ
ئـەـ وـانـەـسـ كـەـ بـەـ لـامـارـ يـانـداـونـ .. يـانـ ئـەـ مـرـقـىـ بـەـ لـامـارـ كـىـلـقـەـ دـەـدـەـنـ)... ئـەـ دـەـ كـەـ سـانـەـنىـ
ھـەـ لـكـىـتـىـكـىـ بـەـ جـىـدـىـ ھـزـمـەـ تـىـ جـوـانـىـ دـاـھـىـتـىـلـاـيـانـ كـوـ دـوـوـهـ... لـىـرـىـ وـەـ نـاـكـىـتـىـ ھـەـ دـەـنـ
بـىـمـانـاـبـىـتـ وـەـ نـدـىـ دـاـھـىـتـىـرـسـ =ھـورـەـشـىـ تـىـيـىـنـگـەـ نـاوـ لـەـ بـىـشـىـيـىـتـىـ . بـۈـيـەـ دـىـرـىـنـەـ لـەـ
لـەـ ھـەـنـدـاـسـىـ وـ دـېـتـىـتـ توـلـەـ بـىـقـىـيـىـكـىـ دـىـلـەـ دـاـ لـەـ نـاـوـ فـۇـتـاـ بـۆـىـ بـگـەـرـتـىـ.
سـتـىـرـەـمـ / ھـەـنـدـىـ لـەـ بـاسـانـەـرـەـنـ بـەـشـىـلـ بـۇـنـ لـەـ بـىـرـۋـەـرـ خـوتـىـنـ وـ مـاجـسـتـىـرـ وـ
لـەـ زـانـلـوـ كـانـداـ بـىـشـكـەـ شـكـراـوـنـ مـەـھـادـەـ يـانـ لـەـرـ وـەـرـىـراـوـهـ... وـەـ عـقـولـىـنـىـ مـەـىـ
قـۆـرـىـنـ كـەـ چـۈـنـكـەـ ئـەـ بـاسـانـەـ كـۆـمـەـنـىـ بـەـشـىـنـىـ لـەـرـ مـەـھـوـيـ وـەـنـالـىـ وـەـپـىـرـىـمانـىـ كـورـدـىـ ..
تـاـبـلـىـتـىـنـ مـامـۆـتـاـمـانـىـ كـىـرـىـدـەـ بـىـسـپـۇـرـىـانـىـ زـانـلـوـ لـەـ ھـۆـرـئـاـوـ تـىـيـانـاـنـاـ لـەـنـ وـەـھـەـجـەـلـىـ
بـلـىـتـىـ بـۇـقـەـوانـ وـەـكـوـبـىـكـەـ (وـەـكـەـ سـەـدـەـھـاـ خـاـمـەـنـ شـەـھـادـەـسـ كـورـدـ، لـىـرـەـ ئـەـ وـەـ
ھـۆـرـئـاـرـ بـەـھـەـ كـەـ كـاسـ ئـەـ وـەـقـىـكـەـ ... تـۆـبـۇـخـۇـتـ دـەـدرـىـتـ، لـىـرـەـ بـىـرـۋـەـتـ بـەـھـەـعـاتـ
ھـەـكـەـخـۇـانـىـ لـەـرـ شـەـرـەـقـەـنـ وـەـھـەـمـ رـەـھـانـىـ بـەـيـىـتـ، كـەـسـ بـىـسـتـائـالـىـتـ (ھـەـلـەـ تـىـرـدـ) ..
ئـۇـمـ بـاسـانـەـ بـاـجـەـ لـەـ سـەـرـىـيـەـ، بـەـلـزـمـ وـەـرـەـوـلـەـ بـىـقـىـقـەـ دـاـھـەـ بـەـ . بـىـنـتـىـشـەـنـ
تـۆـ دـەـلـىـتـىـتـ تـىـتـگـەـ سـىـشـلـوـدـومـ . اـلـسـىـاسـىـ خـواـيـىـكـەـ، كـەـئـەـدـەـ كـۆـرـوـ كـوـدـىـوـنـەـ وـەـىـ

۴ ناشر انسیت - تأثیراتیه که میان اینها نادری کنیه مانندان بودند همانچه ؟ که در اینجا

و چوام / پرده هندو (کاری نووس راین) شاهزاده کاری بیمانابویانی و کل تو سیعای داده بود.

نه و که هر گوچار و یزد نایه کی شرده هات / بی-کارگه ری ربی - کارگه ربی، تبلخه ربی.

- لام هم هم زاویه که تو نه مرد دیدستیت « گوشت لات وایه / تو شاره زان کون و کله برگز کون و کله همیزی هم یزد شنیریه بیت ... به لام پنده هستیت تو شاره زانی کون و کله برگز زبلخانه که بست ... »

نه همیز نزدکی ۱۰ سال زیارت / و کارگه رس به برگل او / چنگیشتوه، نه مرد نه و یه ل

درستبوده که به مقصده قدر و بکریه و فخر گلزار بازی در رو شعبانی یزد شنیریه کی داده

نه و نیک له دایلکبوده که هر که سه هات رله و تاریکی نووسی، دعوستودی یزد شنیریه کی داده

که کرد و بجهله تیت و به نووس رس بزانتیت - نه مرد له نیمشت پرده هندو و گوچارگه لعلی سلاجو

نه هن که بفرهن درستبودی نه و نه و تازه بیه که تیزه لات و دم پان ناکاهه و دیشی

و عه علی دمکات رنه و ک به هدنز پاشه یقی ناید قولوزی و همه ندک بابقی تو بیو و مردو ..

به رهی که و کارگه ربی شی له چه ندین هموی نویم و جندیدا به رجهسته بوده، که ته نهان

تو شونه / نادی چه ند گوچاری دیکه ت پنده لیتم که بیه و تیه و براوه درستکل درون (و که) کو

صون غایی بودن ر گوچار سر اباب / گوچار / گوچار / گوچار (بیش) / نه و همیزه همکه له سدان

دو تار و سیعیان / له دیشبرانه دا که ده کریت پیاوشه هر لیثله کات . نه و نه و تازه بیه، چندی به که

نهندن مقصده همه هله ت ویله ت له که کورد و سیاست و حیزبایی و دیوی نایه هستی و شهربه هنیوی

سو او و ره هنده همه هنر ناچه له تیت . گوچیه ختنه اه و هنر تازه بیه له خودگ ناوه و دی

کو درسته و دیت / نه و ان له هر که سی زیارتی شی بیгласی نه و نه و دیشی که جاوی

له سفدرس هله رس بیملا و پا ب پیر نایستیت، بیгласی نه و نه ده بیش که بیه کی پیر له

پا زده شازده ساله له فورگاوان ده مرد و اده نانی / نه ده کریت له یزد شنیر کور دیدا به همان

شنبه رس بیزه ساله له عهد بر کاریکه دیت ... (پرده هند) شاهزاده بیمانابروایه رنه و کارگه ره موله تی

جسته ده هستیت، به لکو بیماناییه که له شوینی تردایه ... هله لبک دهیان به لکه که کونکریق

ترهیه هر پرده بیمانایه رس ده ها خوینی / تیزه لات و خوشیده ویت ... دوابله ششم

خود رس بیزه رانی پرده ندیشی مادین و نه مرددین رشله ره تو راسکه دیت و ده زانیه هر هند

وبیسه میشیت که نه و فانسیه / له تو شستینا گهیت، مه کله که سه ده رس ده پیشه وانه بیه،

واله همه فور پر اگر اخنیکی / هر ند پیر له و مان هه لکره که تو چاو، پرداخنده دیت . دواجا

بیمانایه / من ناما دم و ده کوتیت و ده تدیل و ده گریت و بیوسه میشیت که بیمانا چاچوی

په چراف له گه لقادایشیم، خوزیا له بیودی شه هانه و ده تاریکی صفتی هه لبرار دبا ،

نه هنائه و کمایشی ده ده که دیت کن داماد و ده سلورت و بجهه زمانه، نه و دک همه ندی

نه شهربه و جنیو ب ته له منون، بیان له سر لعنه یزد شنیریه که دواتر کس قیزی ناییت هر

وه لامیشی بدایه و ده کاما دم هر یزد کل دوستیت له لکه لکل نه دروز بیسته فرانکفورت

(به ومه رجه که بیزه و بیسیه میشیت که بیزه میشیت که بیزه و بیزه شد تکی تر نام

سه باره ته ب زمان، هیوادرم تو له وانه نه بیت که خهت به شیر بیوسیتی هه تکهدا ده هستین و ده لقی

زمانه که سه و اویله، به لام هستینه بیه بان و بیشه هاهه تی، ههتا بوره تی که وه شیان سه بیش بیزه بیزه

به لکی بیج ده سوئیکی زمان ده بیچ لوزیکی زمان ... چونکه نه و کات داره به زسته ناییش که در لیتی به

یزد و ملام هر لام هر لام هستینه .